

แนวคิดการออกแบบตลาดน้ำน้ำครังสิต

CONCEPT DESIGN FOR RANGSIT FLOATING MARKET

รุ่งนภา สุวรรณศรี
ดุษฎีนินพนธ์นิสิตปริญญาเอก สาขาวัสดุศิลป์และการออกแบบ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนูรพา

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาตลาดน้ำรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ 2. เพื่อนำเสนอแนวคิดการออกแบบตลาดน้ำน้ำครังสิต 3. เพื่อเสนอแนวทางในการออกแบบตลาดน้ำน้ำครังสิต โดยมีกรอบศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตลาดน้ำรูปแบบเดิม ได้แก่ ตลาดน้ำ อัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำศรีดอนหวาย และตลาดน้ำ 100 ปีคลองสวน และตลาดน้ำรูปแบบใหม่ ได้แก่ ตลาดน้ำสีภาก ตลาดน้ำชวัญ-เรียม ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มคนในพื้นที่ตลาดน้ำน้ำครังสิต กลุ่มคนนอกพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยว

ผลการวิจัยพบว่า จากรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ ด้านพื้นที่และรูปแบบที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำสีภาก ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ด้านร้านค้าที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำสีภาก ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ด้านการเลือกสินค้าที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเลือกสินค้าเข้ามาจำหน่ายในตลาดน้ำได้ คือ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำสีภาก ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ผู้ขายและคนในพื้นที่ที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้ได้ คือ ตลาดน้ำ อัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ที่เน้นให้บุคคลในพื้นที่เป็นหลัก และมีการประมูลร้านจากบุคคลภายนอกบางส่วน ด้านกิจกรรมที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำสีภาก ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ด้านการให้บริการที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม และด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการนำไปปรับใช้คือตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำ 100 ปีคลองสวน ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำสีภาก ตลาดน้ำ อโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ตลาดน้ำชวัญ-เรียม ประชาสัมพันธ์ทางอินเตอร์เน็ต

แนวคิดการออกแบบตลาดน้ำนครราชสีมา ประกอบด้วย การออกแบบเรือนแพ ร้านค้า ที่นั่งรับประทานอาหาร ทางเดิน ที่นั่งพักผ่อน ป้ายสัญลักษณ์ การเลือกสินค้า ผู้ขายสินค้า กิจกรรมภายในตลาดน้ำ พื้นที่ให้บริการ การประชาสัมพันธ์ การออกแบบต้องมีคุณค่าทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ประโยชน์ใช้สอย และความงาม ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมล้อมเดิม

คำสำคัญ : แนวคิดการออกแบบตลาดน้ำนครราชสีมา, การออกแบบ

Abstract

The purpose of this research are to 1. Study both old and new concept of floating market. 2. Propose the concept design for Rangsit Floating Market. 3. Propose the design of Rangsit Floating Market. Sample and case study used in this research are existing floating markets which are Amphawa Floating Market, Damnoensaduak Floating Market, Don Wai Floating Market and 100 –Year-Old KhlongSuan Floating Market and the new concept are Four Region Floating Market, Khwan-Riam Floating Market, Ayodhaya Floating Market and HuaHin Sam Phan Nam Floating Market. Population used in this research are resident of NakhonRangsit Floating Market Community, population outside the area are tourists and concept design specialists.

The research found the results that Structural Design : there must be culture values of the Local, the design should be easy to be accomplished that is high feasibilities when it's brought to apply efficiently. The structure is strong and durable with high safety. The colour should be correspond to the design and culture environments with distinctively blended and beautiful which the concept of cultural study derived from Amphawa Floating Market. Designing the shops : The design has to be based on environment corresponded to the products and use proper materials considering on utilizations and beauty. Colour of the shops are from the concept of Amphawa Floating Market. Dining area : study the total areas of the shops, sidewalks to choose proper designs and sizes of tables and chairs.. Materials used for table and chairs are suitable to the usages, colours are suitable to the atmosphere of the shops. The concepts are getting from Amphawa Floating Market. Sidewalk : Should design to be straight path not too much winding. The designs of the sidewalk should be interesting, save and convenience to walk. This concept is from Four Regions Floating Market. Resting Area : Study the area and environment, the designs have to be

harmonized with the environment. There should be in different styles for different ways of resting. Materials used should be suitable with the environment of floating market. Colours chosen are suitable with the environment and the area. The concepts are from Amphawa Floating Market. Signs : Use simple fonts , easy to read, the letters chosen should be in bold that can underline the colour better than normal letters, spacing between the letters should be easy to read and comfortable for the readers. The size of the letter should be to appropriated with the size of the signs. Choosing merchandises : Have to choose good quality merchandises for the consumers with varieties which should be foods, desserts, vegetables, fruits, beverages, handcrafts, decorative items, art works which include souvenirs with typical designs of the floating market, general goods such as clothes, bags, shoes,

ความเป็นมาและความสำคัญ

ตลาดน้ำดีอีได้ว่า เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มนักท่องเที่ยวรูปแบบของตลาดน้ำของไทยนั้นจะต้องมีความเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทยได้ รูปแบบและเนื้อหาของการออกแบบตลาดน้ำ จะต้องตอบสนองความต้องการของสังคมไทย คือ ประการแรก ด้านความต้องการทางกายภาพ คือ ด้านประโยชน์ใช้สอย ประกอบไปด้วย รูปแบบ ความสะดวกสบาย ความมั่นคงปลอดภัยในการใช้งาน แต่อย่างไรก็ตามงานออกแบบก็ย่อมได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการในการใช้ประโยชน์ ประการที่สอง การออกแบบจะต้องตอบสนองความงามได้ จะสามารถสร้างความประทับใจ และความคุ้นเคยให้แก่ผู้บริโภคเป็นอย่างมากเพื่อเป็นกลยุทธ์ในการสร้างเอกลักษณ์และสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดการจดจำได้เป็นอย่างดีความงามก็จะไม่เป็นเพียงความรู้สึกทางด้านความงามอย่างเดียวจะเพิ่มความรู้สึกคุณประโยชน์คุณสมบัติด้านการใช้สอยที่จะทำให้มีความรู้สึกให้เกิดภาพแห่งความงามด้านจิตใจ ประการที่สาม คือ การนำความเป็นวัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตของชุมชนอย่างหนึ่งที่ทำให้มีมนุษย์ดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีรากเหง้าแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติ และการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในขณะเดียวกันก็สามารถแก้ไข และช่วยร่วมกันได้

ปัจจุบันตลาดน้ำมีอยู่ด้วยกันสองประเภท แบบแรก คือชุมชนตลาดน้ำแบบดั้งเดิม ที่มีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเดิม แต่มีการพัฒนาบางอย่างให้อยู่ในรูปของการท่องเที่ยว และหวังผลทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และแบบที่สอง คือตลาดน้ำที่สร้างขึ้นมาใหม่โดยมีวัตถุประสงค์ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และทำเพื่อหวังผลทางเศรษฐกิจ ตลาดน้ำลักษณะที่สองนี้จึงจำเป็นที่จะต้อง

มีแนวทางและอาศัยหลักการออกแบบที่ดี ที่ถูกต้องที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของคนในสังคมปัจจุบันได้ ทั้งด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะ และที่สำคัญจะต้องแก้ปัญหาด้านสาธารณูปโภค การจัดการสิ่งแวดล้อมให้พัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมได้รวมถึงต้องมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมได้ด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยต้องการนำเสนอแนวคิดการออกแบบเพื่อพัฒนาต่อคลาด้านน้ำรังสิต ให้เป็นแหล่งธุรกิจ และการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีความน่าสนใจ คลาดด้านน้ำครัวรังสิตเป็นแหล่งน้ำคุ้คองเดิมที่มีนานาไปยามต้องสร้างคลองขึ้นมาใหม่ทั้งหมด ทั้งยังเป็นแหล่งธุรกิจที่สำคัญของชุมชนรวมถึงแหล่งเศรษฐกิจใหม่ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกิดขึ้นมากมายในบริเวณนั้น ดิดถนนสายหลัก ศีรษะถนนสายรังสิต นครนายก ที่เป็นเส้นทางสัญจรที่สำคัญ สถานที่แห่งนี้ยังสามารถที่จะพัฒนาให้เด่นได้ เพื่อเป็นแหล่งเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของชุมชน และยัง ปรับปูน ในนี้ เป็นสถานที่ที่พักผ่อนหย่อนใจได้ก่อการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาข้อมูลจากคลาดด้านน้ำแหล่งต่างๆ ทั้งคลาดด้านน้ำรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ เพื่อนำประเดินข้อตีและข้อเลียนจากการศึกษาเพื่อให้มีการออกแบบที่เหมาะสมสำหรับคลาดด้านน้ำครัวรังสิตโดยคำนึงถึงกระบวนการก่อสร้างที่จะนำไปสู่การออกแบบในด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม วัฒนธรรม กิจกรรมภายในคลาดด้านน้ำ และการประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบคลาดด้านน้ำแห่งอื่นในบุคคลปัจจุบันที่กำลังเป็นที่นิยม ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เชื่อว่าการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน สงเสริมคุณค่าและวัฒนธรรมของท้องถิ่นเมืองเข้มแข็งที่ยังยืนทำให้คลาดด้านน้ำแห่งนี้อยู่ต่อไปได้ยาวนาน มีสีสันรูปแบบใหม่ที่จะนำไปสู่ความนิยมให้อีกครั้งหนึ่ง เป็นแหล่งที่พักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนคลาดด้านน้ำจะส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมมีความสวยงามและน่าอยู่ยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาด้านสาธารณูปโภค การจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรม และวิถีชีวิตริมคลาดด้านน้ำที่อย่างแท้จริง

คำถามการวิจัย

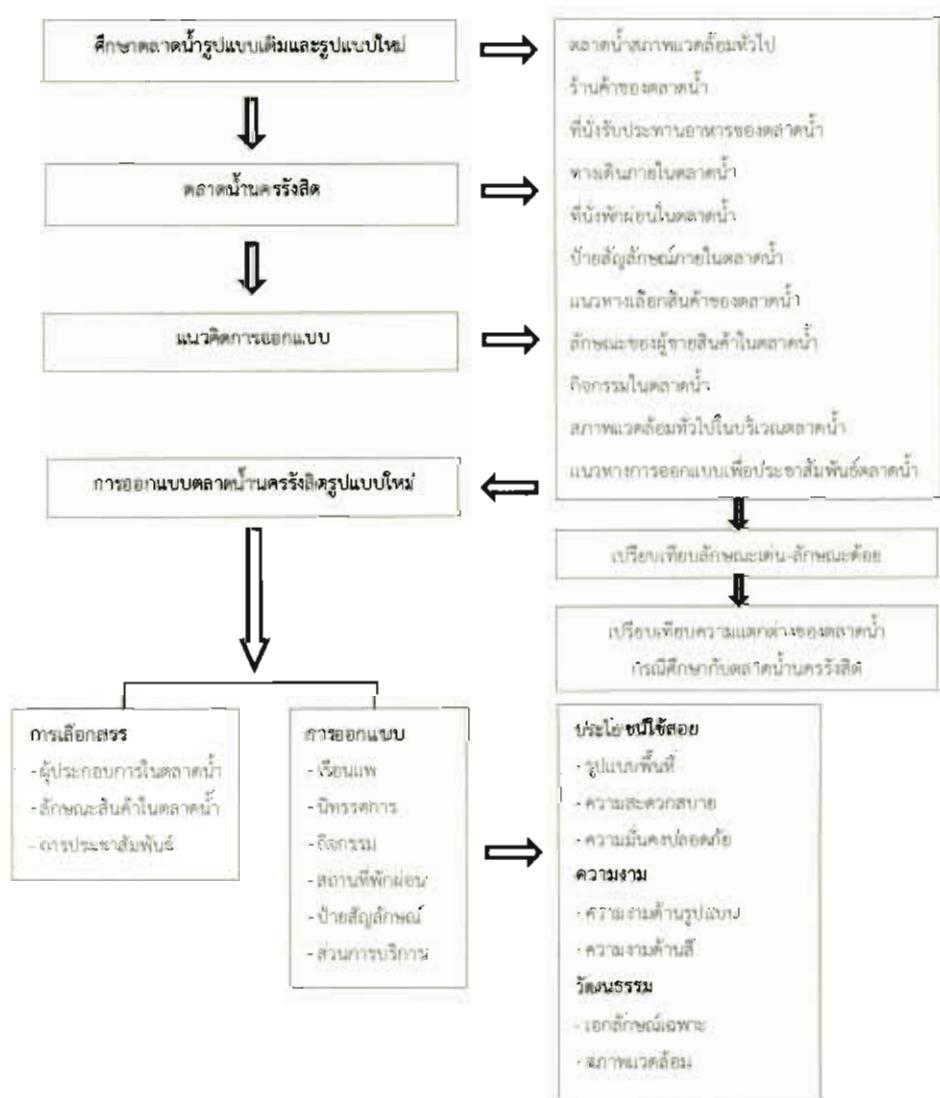
1. คลาดด้านน้ำกับการออกแบบจำเป็นเพียงใด ความมีแนวคิดและทิศทางดำเนินงานอย่างไร
2. การออกแบบคลาดด้านน้ำครัวรังสิตที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคลาดด้านน้ำรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่
2. เพื่อนำเสนอแนวคิดการออกแบบคลาดด้านน้ำครัวรังสิต
3. เพื่อออกแบบคลาดด้านน้ำครัวรังสิตรูปแบบใหม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดด้านการออกแบบ เพื่อศึกษาตลาดน้ำแหล่งต่างๆ สำหรับปีรวมมาล เป็นแนวคิดในการออกแบบตลาดน้ำน่านครรังสิต ดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรต้น คือ ศึกษารูปแบบตลาดน้ำที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้
 - 1.1 ตลาดน้ำรูปแบบเดิม ประกอบด้วย ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำ 100 ปี คลองสวน และตลาดน้ำดอย hairy
 - 1.2 ตลาดน้ำรูปแบบใหม่ ประกอบด้วย ตลาดน้ำสีภัค ตลาดน้ำขวัญเรียม ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหิน
 - 1.3 ตลาดน้ำน่านครรังสิต
2. ตัวแปรตาม คือ แนวคิดการออกแบบตลาดน้ำน่านครรังสิต และรูปแบบการออกแบบ ตลาดน้ำน่านครรังสิต
 - 2.1 เรือนแพ ประกอบด้วย เรือนแพหลัก ร้านขายสินค้า ชุมชนขายสินค้า เจ้าขายสินค้า ที่นั่ง รับประทานอาหาร
 - 2.2 นิทรรศการ ประกอบด้วย ห้องนิทรรศการ รูปแบบบอร์ด หุ่นจำลอง ชุดประชาสัมพันธ์
 - 2.3 กิจกรรม ประกอบด้วย ลานการแสดง (สำหรับการแสดงนำยศิลป์ไทย ดนตรีไทย ดนตรีสากระดับ การแสดงพื้นบ้าน) และการล่องเรือนำเที่ยว
 - 2.4 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ประกอบด้วย รูปแบบที่นั่งพักผ่อน การตกแต่งสวน
 - 2.5 สัญลักษณ์ ประกอบด้วย สัญลักษณ์ของตลาดน้ำน่านครรังสิต ป้ายบอกทาง และป้ายหน้าร้าน
 - 2.6 สำนักงานบริการ ประกอบด้วย ลานจอดรถ ห้องน้ำ การจัดเก็บขยะ
3. การเลือกสรรสิ่งที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้านแนวคิดเห็นการออกแบบตลาดน้ำน่านครรังสิต ได้แก่ 주민ในพื้นที่ตลาดน้ำ และกลุ่มคนนอกพื้นที่ คือ นักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้านความคิดเห็นแนวคิดการออกแบบตลาดน้ำน่านครรังสิต ได้แก่ กลุ่มคนในพื้นที่และกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาติดตามน้ำรูปแบบเดิม และติดตามน้ำรูปแบบใหม่

1. ติดตามน้ำรูปแบบเดิม คือ ติดตามน้ำอ้มพava ติดตามน้ำดำเนินสะดวก ติดตามน้ำ 100 ปี คลองสวน และติดตามน้ำดอนหวาย

2. ติดตามน้ำรูปแบบใหม่ คือ ติดตามน้ำสีภาก ติดตามน้ำขี้ภัย-เรียม ติดตามน้ำอโยธยา และติดตามน้ำหัวหิน โดยศึกษาตามกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ทั้ง 5 ด้าน เพื่อหาลักษณะเด่น และลักษณะด้อยของติดตามน้ำรูปแบบเดิม และรูปแบบใหม่ที่เข้าไปปีกษา เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวคิดการออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิต

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวคิดการออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิต โดยการศึกษาข้อมูลติดตามน้ำน้ำครัวสิต จากกรณีศึกษานับที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของติดตามน้ำกรณีศึกษา กับติดตามน้ำน้ำครัวสิต เพื่อสรุปประเด็นปัญหาเพื่อนำไปสู่กระบวนการการออกแบบตามหัวข้อต่อไปนี้

ติดตามน้ำน้ำครัวสิต รูปแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิต คือร้านค้าของติดตามน้ำน้ำครัวสิต ที่นั่งรับประทานอาหารของติดตามน้ำน้ำครัวสิต ทางเดินภายในติดตามน้ำน้ำครัวสิต ที่นั่งพักผ่อนภายในติดตามน้ำน้ำครัวสิต ป้ายสัญลักษณ์ภายนอกในติดตามน้ำน้ำครัวสิต แนวทางเลือกสินค้าของติดตามน้ำน้ำครัวสิต ลักษณะของผู้ขายสินค้าในติดตามน้ำน้ำครัวสิต กิจกรรมในติดตามน้ำน้ำครัวสิต ส่วนการบริการภายนอกในติดตามน้ำน้ำครัวสิต แนวทางการออกแบบเพื่อประชาสัมพันธ์ติดตามน้ำน้ำครัวสิต ได้แก่คิดแต่ละด้านเพื่อนำไปออกแบบในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิต ตามแนวคิดการออกแบบติดตามน้ำที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในขั้นตอนที่ 3 ออกแบบเสนอผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบ ปรับปรุงรูปแบบการออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิตตามข้อเสนอแนะของทรงคุณวุฒิ นำเสนอรูปแบบการออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิต และจัดนิทรรศการผลงานการออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิตเพื่อสรุปความคิดเห็นจากคนในพื้นที่และกลุ่มนักทองเที่ยว จำนวน 100 คน

ผลการวิจัย

กรณีศึกษาติดตามน้ำรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่

กรณีศึกษา ประกอบด้วย ติดตามน้ำอ้มพava ติดตามน้ำดำเนินสะดวก ติดตามน้ำ 100 ปี คลองสวน ติดตามน้ำดอนหวาย ติดตามน้ำสีภาก ติดตามน้ำขี้ภัย-เรียม ติดตามน้ำอโยธยา ติดตามน้ำหัวหิน สามพันนาม ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความสำคัญของติดตามน้ำ พื้นที่และสภาพแวดล้อมทั่วไป ร้านค้า สินค้า ผู้ขายและคนในพื้นที่ กิจกรรม พื้นที่การให้บริการ และการประชาสัมพันธ์ของติดตามน้ำ ทำการวิเคราะห์ ลักษณะเด่น ลักษณะด้อย ในพื้นที่ติดตามน้ำกรณีศึกษา เพื่อหาแนวคิดเพื่อใช้ในการออกแบบติดตามน้ำน้ำครัวสิต พบava ด้านพื้นที่และรูปแบบที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางใน

การออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำสีภาค ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ด้านร้านค้าที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำสีภาค ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ด้านสินค้าที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการด้านการเลือกสินค้าเข้ามาจำหน่ายในตลาดน้ำได้ คือ ตลาดน้ำดอนหวาย ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำสีภาค ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ผู้ขายและคนในพื้นที่ ที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับใช้ได้ คือ ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ที่เน้นให้บุคคลในพื้นที่เป็นหลัก และมีการประมูลร้านจากบุคคลภายนอกบางส่วน ด้านกิจกรรมที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ ตลาดน้ำสีภาค ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ด้านการให้บริการที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบได้ คือ และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม และการประชาสัมพันธ์ที่มีลักษณะเด่นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการนำไปปรับใช้ คือตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำ 100 ปีคลองสาน ตลาดน้ำดอนหวาย ตลาดน้ำสีภาค ตลาดน้ำอโยธยา และตลาดน้ำหัวหินสามพันนาม ตลาดน้ำชวัญเรียม ซึ่งทั้งหมดนี้ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ทางอินเตอร์เน็ต นำไปสู่แนวคิดการออกแบบต่อไป

แนวคิดการออกแบบตลาดน้ำน้ำครรังสีต

ด้านการออกแบบรูปแบบ

1. ศึกษาคุณค่าทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นตลาดน้ำน้ำครรังสีต คือศึกษารูปแบบอาคารสมัยรัชกาลที่ 5 และมีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นคือดอกบัว นำมาเป็นแนวทางในการออกแบบรูปแบบร่องรอย ซึ่งจะทำให้ผู้คนเกิดทัศนคติที่ดี มีความชื่นชอบและพึงพอใจเมื่อพบเห็น รูปแบบนี้จะเป็นจุดเด่นด้านรูปทรงตามมาตรฐานดุประสงค์ของสถาปัตยกรรมล้อม วัฒนธรรมของท้องถิ่น

2. รูปแบบของการออกแบบต้องง่ายต่อการทำจริง คือมีความเป็นไปได้สูง เมื่อนำไปใช้จริง สามารถผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างที่มีความแข็งแรงทนทานอยู่ตลอดไปได้นาน และมีความปลอดภัยสูง

3. การเลือกใช้วัสดุที่มีความเหมาะสม คือ เลือกวัสดุที่เหมาะสมกับงานออกแบบเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมและเหมาะสมกับบุคลิกสมัย

4. เลือกใช้สี ความเหมาะสมกับรูปแบบและสภาพแวดล้อมล้อมเดิม ให้มีความโดดเด่นอย่างกลมกลืนดูไม่แตกแยกต้องการที่อยู่อาศัย ที่สวยงามสะท้อนรสนิยมส่วนบุคคล

ด้านการออกแบบร้านค้า

1. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่จะทำการออกแบบ คือการสำรวจพื้นที่ร่องรอยหลักและ

กำหนดแนวความคิดเบื้องต้นคือรูปแบบเรือนแพหลัก เพื่อนำมาพัฒนาในการออกแบบรูปแบบร้านให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และแนวความคิดเดิมคือ เรือนแพหลัก

2. ศึกษาบุคลิกสินค้า และประนีทของร้านค้า เพื่อจะทำการออกแบบให้ถูกกับรูปแบบของสินค้า

3. กำหนดรูปแบบร้านค้าในด้านการออกแบบ และการเลือกใช้วัสดุ ให้เหมาะสม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ ประโยชน์ใช้สอย และความงาม

4. กำหนดสีของร้านค้า สมอิทธิพลดต่อการมองของผู้ใช้สอย สีให้ความรู้สึกทางด้านอุดหนู มีช่องร้านได้ เช่น อบอุ่น เย็น สนุกสนาน เรียบหรู สีจึงเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นความรู้สึกด้านการใช้งาน ผู้ออกแบบต้องศึกษาเรื่องของการใช้สี การใช้คู่สีให้มีความกลมกลืนกัน กำหนดสีให้มีความเหมาะสม กับบุคลิกและรูปแบบของสินค้า

ด้านการออกแบบที่นั่งรับประทานอาหาร

1. ขนาดพื้นที่ทั้งหมดของร้านขนาดทางเดิน เพื่อที่จะเลือกโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดเหมาะสม

2. ศึกษาดึงขนาด รูปแบบของโต๊ะและเก้าอี้ ให้มีรูปแบบที่ดูเหมาะสมกับรูปแบบร้านและแนวความคิดของสถานที่

3. ศึกษาดึงการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบโต๊ะและเก้าอี้ให้เหมาะสมกับลักษณะของการใช้งาน

4. ศึกษาสีที่จะเลือกใช้ในการออกแบบโต๊ะและเก้าอี้ ให้มีความเหมาะสมกับบรรยากาศภายในร้าน หรือเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของร้าน

ด้านการออกแบบทางเดิน

ทางเดินเป็นตัวเชื่อมอย่างหนึ่งที่ความสำคัญในการเชื่อมโยงบริเวณเข้าด้วยกัน ทางเดินเท้าควรจะต้องออกแบบให้มีลักษณะยาวๆ ไม่ว่ากันมากจนเกินไป การออกแบบทางเดินเท้า ก็ต้องมีการออกแบบให้น่าสนใจและมีลักษณะที่สวยงามด้วย ดังที่ เดชา บุญค้ำ. 2522 : 63) ได้กล่าวถึงขนาดมาตรฐานของทางเดินเท้าไว้ว่าดังนี้ ความกว้างของทางเท้าหรือลานในระบบการสัญจรทางเท้า ขึ้นอยู่กับความจุ ขนาดและความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของการออกแบบอื่นๆ ขนาดกว้าง 1.50 เมตร จะดีอีกความกว้างเฉลี่ยที่เหมาะสมโดยทั่วไปกิตาม แต่ทางเดินเท้าบางตอน โดยเฉพาะทางตรงส่งคนลงจากรถหรือทางเข้าที่มีคนจำนวนมาก อาจจะต้องกว้าง 2.40 เมตรถึง 3.60 เมตร และปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการออกแบบทางสัญจรอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมมาใช้เป็นตัวประกอบสำคัญในการแก้ปัญหาทางด้านสุนทรีภาพให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ภาระทางแนวทางเดินเท้าโดยการใช้เส้น

โครงมากกว่าเส้นตรงเป็นเวิร์กที่ตื้นๆ แต่สุด การจัดทำหางเท้าควรคำนึงถึงลำดับขนาดความกว้างให้สมพันธ์ กับจำนวนคนที่จะมาใช้จากจุดหนึ่งไปสู่จุดหนึ่งด้วย ในกรณีหันดูไปลักษณะทางสัญจรทางเท้า นอกจากจะจำานึงถึงปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วยังต้องคำนึงถึง สี และผิวของวัสดุที่จะนำมาใช้ให้ กลมกลืน และสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย

ด้านการออกแบบที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจ

1. ศึกษาขนาดพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่ต้องการออกแบบโดยให้ที่นั่งพักผ่อนมีรูป แบบเข้มข้นกับสภาพแวดล้อมเดิมให้มีความกลมกลืนไม่ขัดแย้งกัน
2. ออกแบบลักษณะที่นั่งพักผ่อนให้มีลักษณะที่ต่างกัน เพื่อการผ่อนคลายในหลากหลาย รูปแบบ ผู้มาใช้บริการจะเกิดความประทับใจจากการออกแบบเดิมซ้ำๆ กัน
3. เลือกใช้วัสดุที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของคลาด้านนี้ ให้มีความกลมกลืนที่ไม่ แตกต่างกันมากนักจนเกินไป
4. เลือกใช้สีที่มีความเหมาะสม กับบรรยากาศและบริเวณ

ด้านการออกแบบป้ายสัญลักษณ์

การเลือกใช้ตัวอักษรของป้ายสัญลักษณ์ ตัวอักษรเป็นการถ่ายทอดข้อมูลต่างๆ ไปยังผู้ อ่านในการออกแบบป้ายสัญลักษณ์จึงมีความจำเป็นในการเลือกตัวอักษรให้เหมาะสม ได้ดังนี้ การ ใช้รูปแบบตัวอักษรที่เรียบง่าย รวมๆ จะทำให้อ่านได้ง่าย ควรเลือกตัวที่มีความหนาจะช่วยเน้นสี ในการมองได้ดีกว่าแบบตัวบาง ระยะความห่างของช่องไฟระหว่างตัวอักษร ควรเว้นช่องไฟให้อ่าน ง่ายดูสบายตาและทำให้รู้สึกไม่อึดอัดเวลาอ่าน และขนาดตัวอักษร ควรมีความเหมาะสมสมกับขนาด ของป้ายเรียงลำดับค่าที่สำคัญตามความเหมาะสม ดังนั้นในการออกแบบป้ายสัญลักษณ์ควรมีหน้า ที่หลักคือ สำหรับอภิคหง ระบุชื่อสถานที่ที่สำคัญ แจ้งข้อมูลข่าวสารให้ผู้มาใช้บริการทราบ และยังเป็นการควบคุมบังคับให้กับกลุ่มคนในสังคมได้ปฏิบัติร่วมกัน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนใน ชุมชนนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายในการออกแบบคือ ให้ผู้ใช้บริการเข้าใจและใช้งานได้ตามเกณฑ์ สิ่งที่ ต้องคำนึงถึงในการออกแบบหลักดังนี้ คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ออกแบบให้มีเอกลักษณ์ของสถานที่ นั้นๆ รูปทรงป้ายต้องมีความโดดเด่นชัดเจน ใช้สีที่เป็นเอกลักษณ์แต่คงจำได้ง่าย ใช้ตัวอักษรที่มี ขนาดพอเหมาะกับรูปแบบป้าย ใช้ถ้อยคำที่อ่านง่าย และใช้ภาพสัญลักษณ์ที่เป็นสากลรับรู้ได้ทันที ที่พับเห็น

ด้านการเลือกสินค้า

1. สินค้าประเภทอาหาร สินค้าประเภทนี้จัดได้ว่าเป็นสินค้านำลักของคลาด้านนี้ ที่ต้องคัด เลือกสินค้าที่มีคุณภาพที่ดีให้กับผู้บริโภค และให้มีความหลากหลายให้ผู้บริโภคได้เลือกประกอบไป ด้วยอาหารคาว หวาน รวมถึงผัก ผลไม้

2. គ្រឿងទីន

3.สินค้าประเภทงานหัตถกรรม คืองานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เกี่ยวข้องกับช่องทางนิเวศประจำวันของประเทศไทย เช่น กระเบื้องดินเผา ปูนซีเมนต์ ฯลฯ

4. สินค้าประเภทของที่ระลึกประเภทต่างๆ ที่ออกแบบใหม่เอกเฉพาะของตลาดน้ำในแต่ละ

5.สินค้าทั่วไปอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า กระเพา รองเท้า เครื่องประดับที่ออกแบบให้มีเอกลักษณ์

ด้านการเลือกกลุ่มผู้ขาย

1. กลุ่มบุคคลในท้องถิ่น เข้ามาขยายสินค้าในตลาดน้ำ เป็นการสร้างโอกาสให้กับคนในพื้นที่ให้มีอาชีพและรายได้ อันจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ให้เติบโต โดยเน้นโอกาสในกลุ่มคนในพื้นที่ก่อน และคัดเลือกผู้ขายสินค้าตามความสามารถและความต้องการ หรือคนนำสินค้าหรือผลผลิตที่มีอยู่ในพื้นที่มาขายเอง

2. กลุ่มบุคคลภายนอก คัดเลือกผู้ขายกลุ่มนี้ได้จากการประมูลการเข้าร้าน อาจทำสัญญาเป็นรายเดือนหรือรายปีก็ได้ มาทำการประมูลและขายสินค้าตามที่ตกลงกันไว้ในสัญญา โดยกลุ่มคนทั้ง 2 กลุ่มนี้ในการเลือกขั้นอยู่กับการบริหารจัดการของคนดูแลบริหารในคลอดน้ำแต่ละพื้นที่ว่าให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างไร

ด้านการเลือกกิจกรรม

1.พิพิธภัณฑ์การจัดนิทรรศการ 2 ส่วน คือ นิทรรศการหมูเรียน และนิทรรศการถาวร นิทรรศการประวัติเมืองอีสุกบุรี นิทรรศการก๋วยเตี๋ยวเรือรังสิต พิพิธภัณฑ์ป้าเมืองปทุมธานี นิทรรศการศิลปะ

2. ลองเรือขึ้นคลองรังสิต

3. การแสดงนาฏศิลป์ไทย

4. การแสดงดนตรี

5 ภาคบริการด้านต่างๆ เช่น การนวดแผนไทย

ด้านการให้บริการ

1. การบริการเบี้ยชดเชยค่าครองชีพ ต้องมีพื้นที่จอดรถให้กับนักท่องเที่ยวที่กว้างขวาง และมีระบบรองรับความปลอดภัย

2 มีระบบพัฒนาเพื่อปลดออกซิเจน ลดอุบัติเหตุ สนับสนุนภารกิจทางความลับและภารกิจแห่งการใช้งาน

3. มีระบบที่ง่ายที่ได้มาตรฐาน คือเมืองขยะที่ปิดมิดชิดตามมาตรฐานด้านอาชญากรรมเพียงพอ ความสะอาด มีอัตราการจัดเก็บได้ด้วย

4. มีบริการห้องน้ำชาย หญิง ที่สะอาด สะดวกสบาย และมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้
ด้านการประชาสัมพันธ์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ต

กระบวนการวิจัยในส่วนนี้ จะนำไปสู่กระบวนการออกแบบตลาดน้ำนั้นควรรังสิตรูปแบบใหม่
ต่อไป

การออกแบบตลาดน้ำนั้นควรรังสิต

ศึกษาเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นเพื่อนำเอกลักษณ์ของจังหวัดปทุมธานีมาเป็นต้น
แบบแนวทางในการออกแบบ ให้ได้เอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น เอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัด
ปทุมธานีจากที่ได้ศึกษาประกอบไปด้วย รูปดอกบัวหลวงอันเป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัด เรือสำปัน
สำหรับขายก้าวเดียวในคลองรังสิตในอดีต ลดลายศาลาฯ ว่าการของจังหวัดปทุมธานีสมัยรัชกาลที่
5 ซึ่งปัจจุบันได้ออนุรักษ์เป็นเรือนอนุรักษ์และการใช้ตัวอักษรซึ่งมีรูปแบบที่กลมกลืนกับรูปแบบของ
ลดลาย เพื่อให้ได้รูปแบบในแต่ละด้านเป็นแนวทางเดียวกัน

1. ดอกบัวหลวงสีเข้มพู เป็นพืชพันธุ์ประจำจังหวัดปทุมธานี ซึ่งหมายถึงความอุดมสมบูรณ์
ของสายน้ำและความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์อัญญาหารของจังหวัดผู้วิจัยได้นำดอกบัวหลวงมา
เป็นส่วนประกอบในการออกแบบ เพื่อให้สื่อดึงเอกลักษณ์ประจำจังหวัดทำให้ง่ายต่อการเข้าใจ
และการจดจำ ทั้งยังส่งเสริมให้รูปแบบตลาดน้ำนั้นควรรังสิตมีความสวยงามอีกด้วย ส่วนประกอบของ
ดอกบัวหลวงที่นำมาออกแบบ คือ กลีบ และสีของดอกบัว นำมาออกแบบ เช่น สัญลักษณ์ของตลาด
น้ำนั้นควรรังสิต ส่วนประกอบอย่างของโครงสร้าง และองค์ประกอบกราฟิกตามมาตรฐานๆ ต่างๆ ของตลาดน้ำ
น้ำนั้นควรรังสิต เพื่อให้เกิดความสวยงามมีเอกลักษณ์ที่จดจำได้ง่าย

2. เรือสำปัน คือเรือพายขายก้าวเดียว เป็นเรือจีนขนาดเล็กที่กับเรือสำราญ สำหรับ
ซ้ายชีวิตยามจากเมืองจีนมา เรือสำราญ ต่อตัวไม้กระดาน 3 แผ่นคือ ห้องเรือ 1 แผ่น ห้องเรือข้างละแผ่น
ต่อมากะยาตราศักดิ์มณฑลศรีสุริวงศ์ได้ปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้มีรูปร่างสวยงามตามแบบไทยใน
ปัจจุบันนี้มีที่ในการค้าขาย เช่น ขายก้าวเดียวเรือ ขายกาแฟ (www.seemuseum.wordpress.com, 1:10:2013)

เรือสำปันในปัจจุบันได้ประยุกต์เป็นเรือค้าขายในคลองรังสิตมีการออกแบบต่อเติมให้
เหมาะสมกับสินค้าที่ใช้ขาย เช่น ขายกาแฟ ก้าวเดียวเรือ ขนม ผัก ผลไม้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบของ
เรือสำปันมาเป็นส่วนประกอบในการออกแบบ เพื่อให้สื่อดึงเอกลักษณ์การค้าขายของคลองรังสิตใน
สมัยอดีต เพื่อให้เกิดการลีกถึงและจำกัดภาระภาษีในสมัยอดีต โดยส่วนประกอบของเรือสำปัน
ที่นำมาออกแบบผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบของเรือหั้งภายในและภายนอก และนำมาประยุกต์แบบให้
เกิดประโยชน์ให้สอยและมีรูปแบบที่เข้ากับภาระภาษีโดยรวมของตลาดน้ำนั้นควรรังสิต

3. รูปแบบเรื่องนิมนา และลักษณะการใช้งานหัวดปทุมธานีสมัยรัชกาลที่ 5 เรื่องพราภเป็นเรื่องแพริมน้ำที่จังหวัดปทุมธานีได้อุบัติไว้ มีรูปแบบเป็นเรื่องขันมิงสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 มีลักษณะหลังคาเป็นทรงปั้นหยาตัวตั้ดมีเชิงชาย ตัวเรื่องเป็นแบบไทยประยุกต์ทำด้วยไม้ก้านฝาแบบเป็นเกริด ซ่องรับแสงใส่กระจะให้ดูไปรับแบบตะวันตก นิยมใช้สีครีม สีขาว และสีเทา ซึ่งได้รับความนิยมมาจากญี่ปุ่นเรื่องของรถนิยมในช่วงสมัยนั้น ตัวเรื่องมีระเบียงกันตกออกแบบให้เข้ากับสถาปัตยกรรมตัวเรื่องหลักมีลักษณะเป็นแหงเหลี่ยมเรียบๆ ใช้สีเดียวกับตัวเรื่อง ผู้วิจัยได้นำส่วนประกอบของเรื่องพราภมาประเมินหลังจากออกแบบนี้ น้ำหนักของรูปแบบเป็นเกริดได้ตัดออกไปบางส่วนให้มีความโปร่งมองเห็นสินค้าได้อย่างชัดเจน มีแนวทางการออกแบบให้ตรงตามประโยชน์ใช้สีอย่างแต่ละส่วนของเรื่องพราภมากที่สุด ส่วนด้านที่มีผังยังคงออกแบบให้เป็นไม้ก้านฝาแบบเป็นเกริดสีขาว เพื่อให้สอดคล้องกับหลังคาปั้นหยาหัวดปทุมธานี และอีกด้านคือ ระเบียงกันตกผู้วิจัยได้นำส่วนของระเบียงกันตกนำมาเป็นส่วนประกอบตัวเรื่องพราภ เพราะจะทำให้ตัวคนน้ำนารังสีต้มมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน จำจดได้ง่าย โดยนำเอารูปแบบและสีเดิมมาใช้ ระเบียงกันตกจะช่วยส่งเสริมทำให้โครงสร้างมีความแข็งแรง ปลอดภัยต่อผู้ท่องเที่ยว อีกทั้งยังเพิ่มความสวยงามให้ตัวเรื่องพratio มากขึ้น

4. คันทวยไม้แกะสลักรองรับชายคา ผู้วิจัยได้นำส่วนของคันทวยแกะสลักมาเป็นส่วนประกอบรองรับหลังคาเรื่องพราภ เพิ่มความแข็งแรงของโครงสร้างทั้งบัวให้ความสวยงาม โดยปรับต่างลวดลายและสีให้สอดคล้องกับรูปแบบของเรื่องพราภ อิฐทั้งบัวส่วนของคันทวยไม้แกะสลักไปปิดแต่งส่วนอื่น เช่น ศาลาที่พักผ่อน ป้ายสัญลักษณ์ ป้ายหน้าร้านให้ดูมีเอกลักษณ์และเพิ่มความสวยงาม และ หน้าจั่วสายจตุ ตกแต่งลวดลายก้านขดเลียนแบบธรรมชาติ ใช้หินแต่งเพิ่มความสวยงาม ผู้วิจัยได้นำหน้าจั่วลายฉลุมาออกแบบตกแต่งบางส่วน เพื่อให้ดูมีเอกลักษณ์เฉพาะและเพิ่มความสวยงามให้กับรูปแบบส่วนที่นำมาตรฐาน เช่น นำมาตรฐานแต่งส่วนของเวทกการแสดง

5. เสื้อเชิญมุ่นมาประยุกต์ปรับปุรุ่งให้เข้ากับประโยชน์ให้สอดอยู่ในส่วนของนิทรรศการ โดยการนำเอาโครงสร้าง และรูปแบบภายนอกของเรื่องมาทำการออกแบบเป็นเรื่องนิทรรศการ ส่วนการออกแบบภายในห้องนิทรรศการจะปรับให้เข้ากับพื้นที่ที่ใช้สอย และจัดพื้นที่ให้มีประโยชน์ใช้สอยไปพร้อมกับความสวยงาม เพื่อให้เกิดบรรยากาศของตลาดน้ำสมัยโบราณได้ชุมนิทรรศการในเรือท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวเพลิดเพลินในการชมนิทรรศการมากยิ่งขึ้น

6. แบบตัวอักษร แนวความคิด แบบที่ 1 แนวความคิดในการเลือกแบบตัวอักษร ต้องการสื่อความเป็นไทย แบบที่ 2 แนวความคิดในการเลือกแบบตัวอักษร ต้องการสื่อความเป็นไทยประยุกต์ และแบบที่ 3 แนวความคิดในการเลือกแบบตัวอักษร ต้องการสื่อความเป็นสากล ผู้วิจัยเลือกแบบเพื่อเป็นต้นแบบที่จะนำไปใช้ในการออกแบบให้ตรงตามความต้องการของพื้นที่ใช้สอย

โดยเลือกแบบตัวอักษรแบบไทยประยุกต์ที่มีรูปแบบเป็นกลาง สามารถนำไปออกแบบให้เข้ากับสื่อประเภทต่างๆ ภายในตลาดน้ำนั่นควรจะสิ่ติเมลักษณ์เป็นรูปแบบไทยประยุกต์เพื่อความทันสมัยแต่ไม่ทิ้งรูปแบบความเป็นไทย ทั้งยังทำให้สอดคล้องกับเรื่องแท้ ร้านด้วยรวมทั้งส่วนของนิทรรศการ ป้าย สัญลักษณ์ และส่วนอื่นๆ ในบริเวณตลาดน้ำนั่นควรจะสิ่ติ

ผลการน้ำนมครรภ์สูง
แบบที่ 1

ตลาดน้ำนครรังสิต

ពន្លាជន្ទានគរចងសិត
បញ្ជី ៣

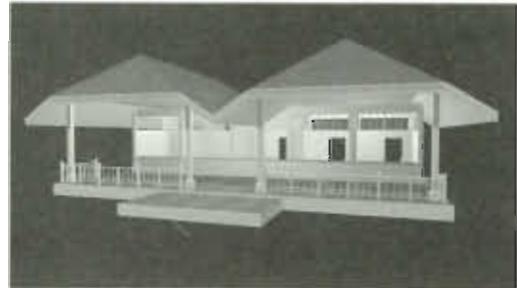
ตลาดน้ำครรังสิตรูปแบบใหม่

ตลาดน้ำนราธิวาสแบบเดิม

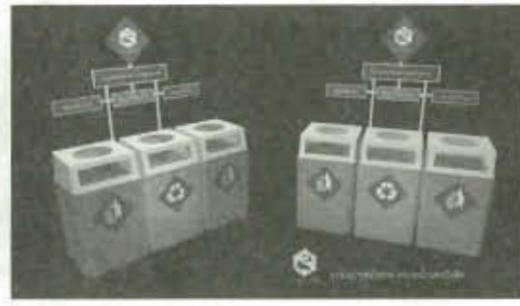
ตลาดน้ำนราธิวาสแบบใหม่

คลาดเจ้ารังสิตแบบเดิม

คลาดเจ้ารังสิตแบบใหม่

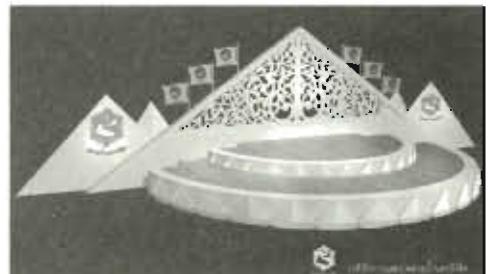
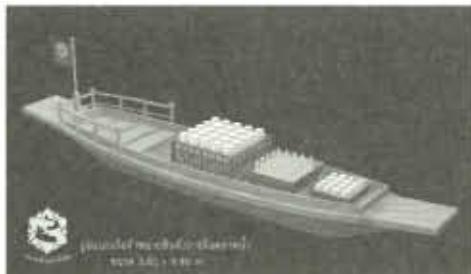
คลาดนำรังสิตแบบเดิม

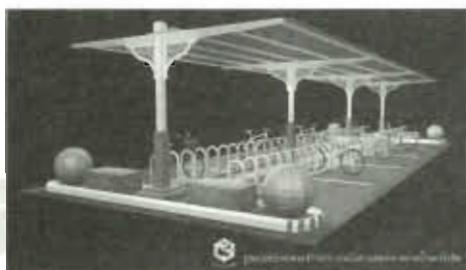
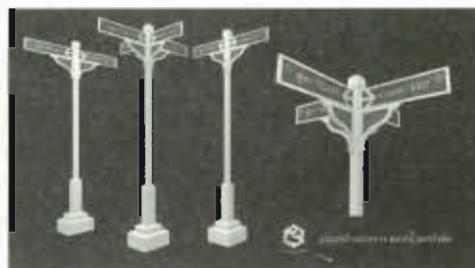
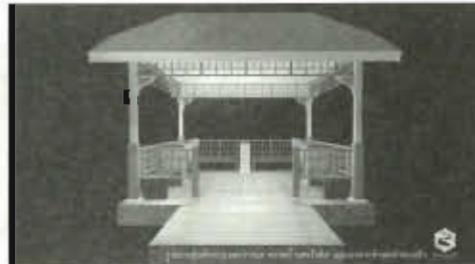
คลาดนำรังสิตแบบใหม่

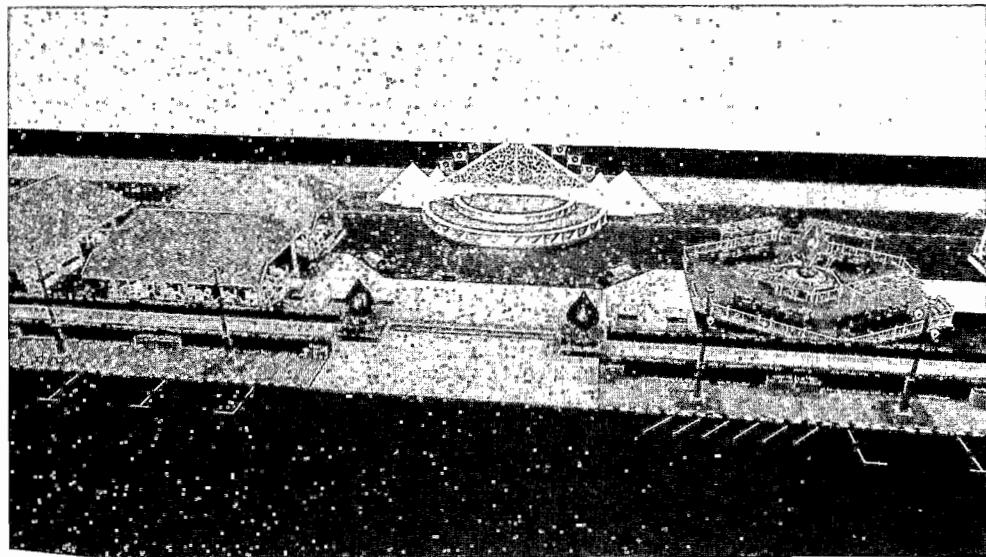
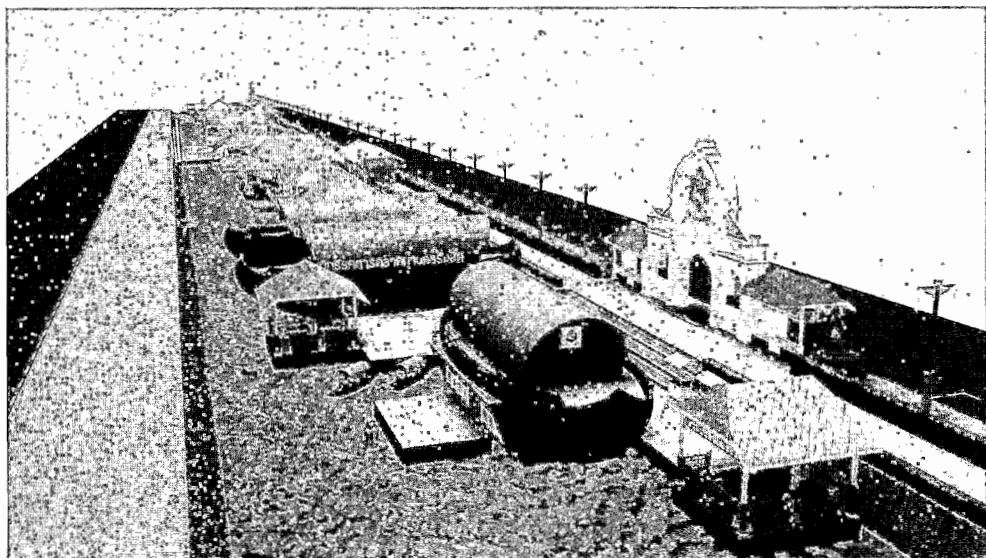
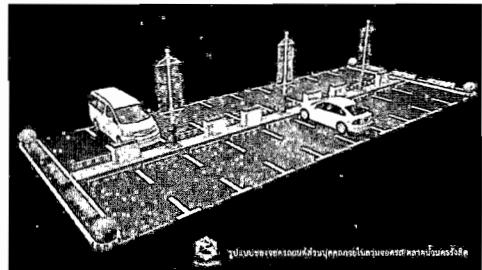
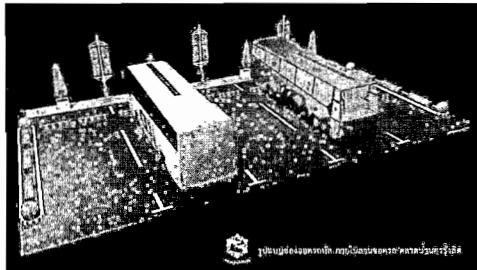
ออกแบบเพิ่มเติมจากการศึกษาจากกรณีศึกษาที่กรมในคลาดนำรังสิต

ออกแบบเพิ่มเติมจากการศึกษาจากกรณีศึกษาที่ความมีในตลาดน้ำน้ำครัวเรือน

ออกแบบเพิ่มเติมจากการศึกษาจากการศึกษาที่ความในตลาดน้ำครั้งสิต

ข้อเสนอแนะ

1. แนวคิดการออกแบบตลาดน้ำนนนครรังสิตสามารถนำไปปรับใช้ในการออกแบบพัฒนาชุมชนในด้านอื่นได้ และสามารถใช้เป็นแนวทางการออกแบบตลาดน้ำให้กับชุมชนอื่นๆ
2. การออกแบบตลาดน้ำนนนครรังสิตจะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่างๆ เช่น สาธารณูปโภค การจัดการสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์วัฒนธรรมในชุมชนได้หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับผู้นำชุมชนที่จะเล็งความสำคัญมากน้อยเพียงใด
3. ด้วยแบบการออกแบบตลาดน้ำนนนครรังสิตสามารถนำไปผลิตจริงได้ โดยผ่านการคำนวณทางวิศวกรรมและสถาปนิกให้เข้ากันต่อไป
4. รูปแบบการออกแบบตลาดน้ำนนนครรังสิตสามารถต่อยอดการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปได้
5. กระบวนการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ในการศึกษางานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ และเป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2546). กลยุทธ์พัฒนาชุมชนเมืองริมน้ำ.
กรุงเทพมหานคร : บริษัทศุนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีจำกัด
เมืองโบราณ. (2537). ตลาดน้ำ ย่านชุมชนริมน้ำในสังคมเมืองสยาม. กรุงเทพมหานคร :
- ศรีบุญอุษากรรรมการพิมพ์
มนีวรรณ พิวนิม. (2545). ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่อชุมชน กรณีศึกษาชุมชนตลาดน้ำ. กรุงเทพมหานคร
เดชา บุญค้ำ. (๒๕๕๔). การวางแผนบริเวณและงานบริเวณ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ เดชาธากดา. (2553). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อตลาดน้ำ 4 ภาค
จังหวัดชลบุรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
อุดม เกียรติวงศ์. (2552). วิถีชีวิตริมชุมชนที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำ ตลาดน้ำ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ภูมิปัญญาสร้างสรรค์
- อุรุณรัตน์ ชินวนิล. (2553). สื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร :
- สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อสิพร เกี้ยวแสงอาทิตย์. (2550). รูปแบบการท่องเที่ยวตลาดน้ำลำพญา กับตลาดน้ำดอนหวาย.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาประกอบการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พิพิธภัณฑ์เรือไทย. (2013). เข้าถึงได้จาก www.seemuseum.wordpress.com

